तिनवनां नीकाम्बरधरां पराशृ । नाम हारो ज्ञ्बबां देवीं श्विमुकां पद्मिको बनास् । एवं ध्यात्मा वकारन्तु तन्त्रन्तं द्यधा अपेत्ं वर्णो द्वारतन्त्रम् । अस्य ध्ये यश्वकृषं यथा "कवार' ऋषु वार्विद्धां चत्र्वर्गमदायकम् । यर्चन्द्र प्रतीकायं पद्मदेवसयं घटा" कामधेतुतः । साहन्यासे ध्या प्रवंते न्यस्ता । काव्यादौ प्रयम्प्रयोगे प्रकार- यन्द्रोक्तं प्रवम्

ब ए॰ नव-ड । ''वः प्रमान श्वरूषे २ सिन्दी १ भगे ॥ तोवे ६ मते ता ना । इंगन्सने अतन्तुवन्ताने पृथ्येव प्रवपने स्वतः'' मेदिः। ८ कुम्से ग्रन्टरः।

बंशिष्ठ ति । श्वति गयेन बद्धः इष्टन् बंशिरियः । श्वति गयः विद्यां जीए । विद्यते स्तियां जीए । बंशीयस् ति । श्वति गयः विद्यते वंशिरेयः । श्वति गयः विद्यते ति । भाष्करे । श्वति गयः विद्यते ति । भाष्करे । श्वाष्ट्रेयः । विद्यते विश्वास्ति । श्वाष्ट्रेयः विद्यते । श्वाष्ट्रेयः । विद्यते ।

व्ह हरो बानव्यं च आ । पर बक । वहति धवडीत् धवाडीत् । बबाड बेटतः । धिनरः । बहुता स्त्री वर्षं वाति वा-क बद्ध डः । १ घोटन्यास्, २ चित्रनीनक्षते स्त्रो । १ दासाञ्च । बहुवासनगळ्टे स्ट्राः

बड्बाक (फू)त न॰ बड्वया दाछा कतः (फूतः) वा। दावः भेरे "भक्तदावच विचे यक्तणैव बड्वाक (फू)तः" स्वतिः।

बड्दास्ति पु॰ बड्नायाः प्रिन्द्रशायासयस्थोऽन्दिः। सः स्ट्रस्थिते वीटकीस्वस्ये बास्ताने । काविवापु॰ ११ व०। नद्योत्पत्तिकताऽस्य । व्योवंशव्दे १५ प्रशाप्त ।

बड़वासुख प्रः बड़शबा सखं स्वानत्वेनास्यस वर्ष व्यादि-त्वादच ! बस्ट्रस्ये काजानचे हेमचः ।

ब्ह्**वास्त ए॰** हि॰ व॰ ६्त०। किनिश्चिमारयोः। अस्तिनी-कुमारशब्दे दमप्रम्। विगतः

बच गर्दे आ। पर बक पेट्। वचति खनाचीत्-कतचीत्

वय प्रश्वय-ष्रम्। यवदे भरतः।

विषित्पष्ट पु॰ इत॰ यच्समा॰। इहे । (जनद्रच॰ विषित्वस्यु पु॰ दिवालां वस्यु रिव पोषकत्वात्। नीचीटच्चे विषित्भात्य पु॰ इत॰। वाचित्रचे चालीवनाचं क्रयविक्रयः

विशाप्त १० विषकं वक्षति वह- चन् । एक्ने प्रबद्घ॰ विशापित्त (ज) १० पणायते व्यवहरति पण-राज १को वा एक् वः। काकीवनार्थे ऋवविक्रवव्यवक्षरकर्त्तर स्ती मेदि । स्तार्थे खख् वाधिक तलार्थे समरः ।

विविच्य न किस्को भावः कर्म वा य । वाधिक्ये सानः

कीवनार्थं क्रयविक्रवादिव्यवद्वारे भरतः स्तीत्वभिष् ।

"वहरेख चहुर्वर्गचिन्तामधिवधिक्यवेति" सुक्ताफबस् ।

धन । वाधिक्य तत्रवर्षे न ।

बद् स्येथे नियमभवने भ्वाश्वर सन् सेट्। बदति स्वादीत् सबदात्। बबाद बेददाः।

तद भाषणे वा चु॰चभ॰पचे भ्वा॰पर॰सक॰चेट्। वादयति ते च्यवीबदन्-त । पचे बदनीत्यादि।

व(व) द्र पु॰ बद्ति स्थिरीभवति व्यिस्थापि पुनः प्ररोहेच बद+स्थै ये चरच ।१को विष्ठचे २देवस्यव्यच्चे राजनि॰। तथा फन्म चाण् तस्य लुक् ।१को विफाने राजनि॰। कर्क-स्थान्दे द्रग्यम् ।४का गाँच फन्ने ५ को विफाने न॰ ६को चिभेरे (पेबो बाकुन) का गाँचास्थि पु॰ मेदि॰। चन्तस्थादित्यन-स्थान्ये दक्तम्। प्वराष्ट्रका नायां १का गाँच टच्चे स्ती चनरः। बद्दर(प) पाचन न॰ ती बंभेरे भा॰न॰४६ छ०। तक रन्द्रोध-

देशेन जुनायां पञ्चनदरायां पचनात्तयालम् । व(व)दरफली स्ती व(व)दरखेन फवनद्याः ङीण्। भूनि-व(व)दयोग राजनि-।

व(व)द्रत्नक्की की व(व)द्रफलप्रधाना बक्की वा॰त॰। भूषि: व(व)दरीतिक्वाते नताभेदे राजनि॰।

द(व)हरामस्तक न॰ व(व)हरिमवामस्तक्ष्म । श्राचीनामनके
इ।रा॰ । समा दि। २वहरासनकामनदेशः सभाकारे न॰

व(व)दिकाण्यम ४० न०। वदरी+कार्य क तखाः स-नीमे ति इतिवालमः। तीर्थावरेमे । व(व)दरीयै बी-ऽप्यतः। भाग्य ० ६२ चण्डच्यम्। बदरिकावनमस्त्र तद्य हिमानयप्रवेतेकदेशे जीनगरास्त्रदेशस्मीपे असक-नन्दानदीपश्चिमभागे स्थितमः।

ब्वं व)द्री स्ती ब(व)दर+गौरा॰ङीष्। १कोविटचे समरः २कापौद्यां पन्दर॰ कपिकच्छास् राजनि॰। ततः पीला॰ पाले कुराच। बदरीकुच तत्पाले न॰।

ब(व)दरीच्छ्टा स्ती ब(व)दयां १व कादो यसाः ।१इकि-कोविटचो २ गहनस्याञ्च राजनिः।

व्यद्रीपत पु॰ व(व)दयां इन पत्नम्थाः। नखीनामगन्ध-दूव्ये जटान खार्थं क । तन्नैन । [जिलायास् शब्दमा॰ वयद्रीफला की व(व)दयां इव फलगव्याः। नीवशेफा-वद्धं मि॰ वन्न-कर्माण का। वन्ननकर्माण जनरः।